

SVINOVNÍČEK

Číslo 2/01

1. 4. 2001

Farní
časopis

Milí farníci, farnice a farničátka,

velmi mě potěšilo, že už jsem mezi vámi našel první přátele, kteří byli ochotni sdělit druhým své zážitky, nápady a postřehy. Vám všem moc děkuji a mám vás rád, protože právě díky vám mohu opět mezi vás přijít ve druhém čísle našeho farního časopisu.

Od vydání minulého čísla jsem zažil spoustu krásných věcí, s nimiž bych se s vámi rád podělil. Děti z náboženství mě pozvaly, abych s nimi jel na výlet do Hradce nad Moravicí, kde se konala výstava betlémů. Když jsem viděl tu krásu, litoval jsem, že tam nemůžete být všichni s námi, tak jsem poprosil děti, aby vám o tom napsaly. Tak jsem chodil pravidelně v neděli do kostela a všiml jsem si, že tam zpívají dokonce dvě scholy a u oltáře ministruje mládež a děti. Potěšilo mě, že jsou tady mladí lidé aktivní, i když samozřejmě vím, že by se mohli zapojit i mnozí další. Pokud nevíte, kdy a kam byste měli přijít, přečtěte si články vašich kamarádů, kteří už se do některých služeb ve farnosti zapojují.

Někdo z vás si možná všiml, že se poněkud změnil vzhled farní zahrady a vrtá mu hlavou proč. O tom i mnoha dalších aktivitách a zážitcích vám někteří farníci napsali. Těším se, že příště dostanu ještě více příspěvků možná právě od vás, kteří s psáním ještě váháte.

Někdo si možná řekne: „Já žádné zážitky nemám, tak o čem bych měl psát?“ Možná jste nezažili nic zvláštního, ale chtěli byste někomu poděkovat, popřát nebo něco oznámit. Také tyto příspěvky, návrhy a dotazy rádi otiskneme na těchto stránkách. Budu vděčný za každý váš názor a rád ho otisknu.

Váš Svinovniček

„Budeš-li ho prosit, vyslyší tě a na tvých cestách bude zářit světlo.“

(Jób 22,27+28)

Jenom Bůh může dát víru,
ale ty o ní můžeš svědčit.

Jenom Bůh může dát naději,
ale ty se o ni můžeš sdílet s
druhými.

Jenom Bůh může dát lásku,
ale ty můžeš učit milovat.

Jenom Bůh může dát sílu,
ale ty můžeš být oporou.

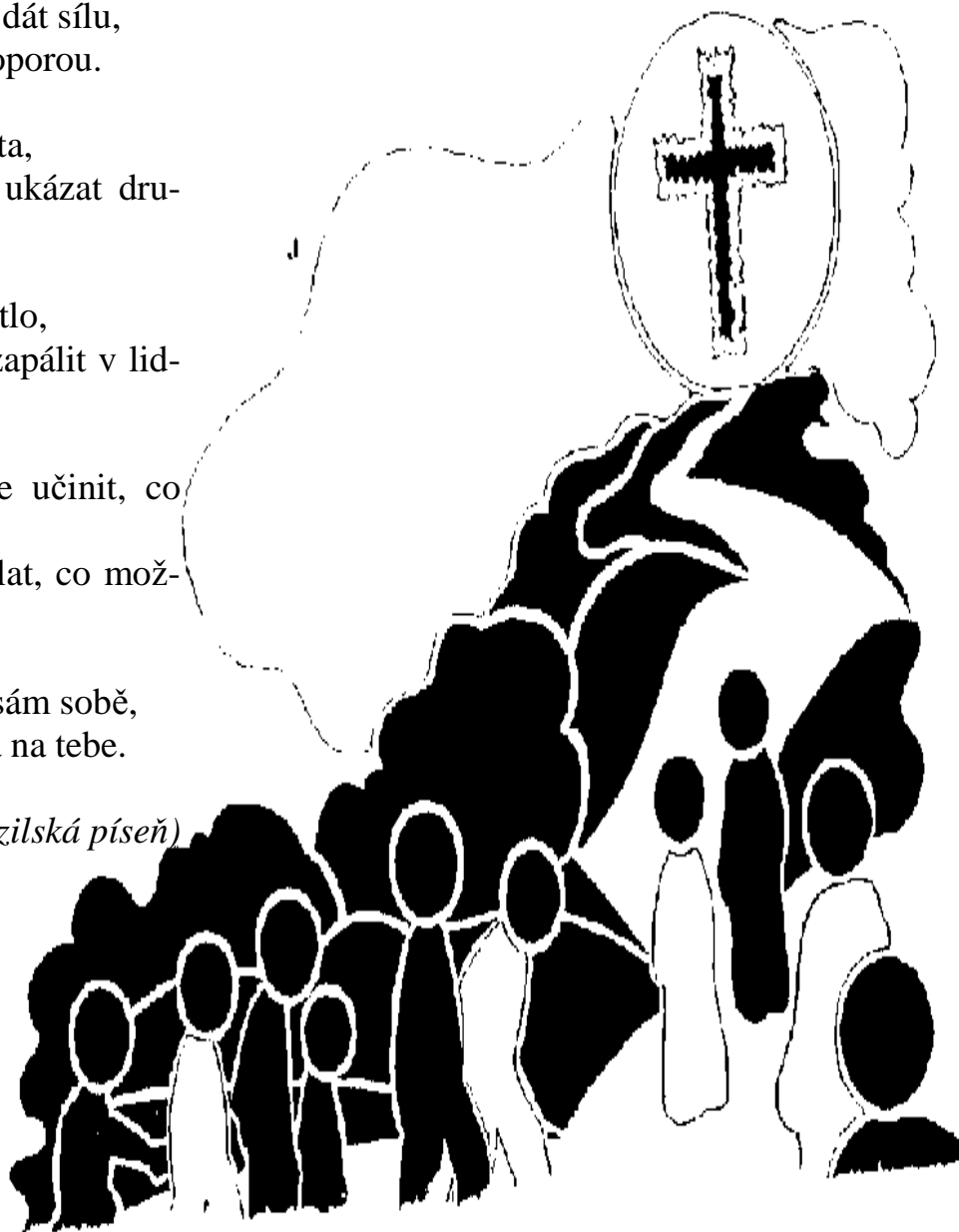
Jenom Bůh je cesta,
ale ty ho můžeš ukázat druhým.

Jenom Bůh je světlo,
ale ty ho můžeš zapálit v lidských
srdcích.

Jenom Bůh může učinit, co
se zdá nemožné,
ale ty můžeš udělat, co možné je.

Jenom Bůh stačí sám sobě,
ale přesto spoléhá na tebe.

(Brazilská píseň)

Dnes si povídáme... s paní Chamrádovou

Paní Chamrádová, tento měsíc jste oslavila své životní jubileum - 90 let. Jste tedy nejstarší svinovskou farnicí. Jak dlouho žijete ve Svinově a jak dlouho už chodíte do svinovského kostela?

Ve Svinově žiji celý život - od narození. Když ještě nebyl ve Svinově postavený kostel, chodili jsme pěšky zpívat do Poruby. Svinovští zpěváci - to byla parta! To bylo lidí! Pak jsem se vdala, manžel byl evangelík a nebylo mu moc vhod, že chodím do zpěvu. Řekl, že buď přestanu zpívat nebo se rozejdem. Já jsem ho měla tak ráda, že jsem se rozešla se zpěvem.

Vrátila jste se ještě někdy ke zpěvu ve sboru?

Ale ano. Ve 48. roce byla škola rozbitá, učilo se ve školce. Učil tam pater Kubíček, manžel ho měl rád. Chodil k němu i k pateru Galvasovi, dlouho s nimi rozmlouval a modlil se, aby našel pravou víru. V roce 1954 se obrátil na katolickou víru, i děti jsme nechali překřtít. Pak už mi nebránil. Zase jsem začala zpívat ve sboru a skončila jsem asi před třemi lety. Mrzí mě to, ale už mi to nezpívá, už nemám „ten hlas.“

Když byl ve Svinově postaven kostel, přешla jste hned z Poruby do Svinova?

Ano, chodila jsem na mši svatou denně - to jsem byla ještě svobodná. Byla jsem sirotek, Pán Bůh byl mou velkou oporou. Pak jsem šla do učení a vdala se, už nebylo na kostel tolik času.

Do jakých aktivit jste se ve farnosti zapojovala, když jste byla mladší?

Měli jsme takový kroužek - katolické ženy a dívky. Vždycky jsme si chodily k pateru Kubíčkovu půjčovat knížky. A farní kuchařka

nám tam nosila koláče. Taky jsem chodila do zpěvu, tenkrát ho vedl varhaník Carbol.

Zažila jste obě světové války, 40 let komunismu i dnešní dobu demokracie. Které období považujete za nejtěžší?

V 38. roce přišli Němci - bylo to v říjnu. Zrovna se mi narodil syn, spali jsme ve sklepe, tam, kde je naskládáno uhlí. Jednou přišel ruský voják, mířil na mě automaticky, chtěl, ať s ním jdu uklidit jejich generálovi. Nechtěla jsem a bála se, vysvětlovala jsem mu, že mám dítě. Pořád naléhal, řekla jsem, ať mě teda zastřelí, ale že nikam nejdu. Pak mě nechal. To bylo moc těžké období.

A na co vzpomínáte ráda?

Na první republiku, na dětství. Tatínek mi umřel, když mi bylo 6 let. O Vánocích jsme my - sirotci - dostávali z Rourovny Ježíška. Bylo mi 7 let. Ptali se mě, kolik peněz dostává maminka. Řekla jsem, že nic a oni zařídili, aby dostávala 60 Kč měsíčně. Tenkrát byli hodní lidé, ohleduplní. Všechno se to přežilo.

Jak hodnotíte dnešní dobu?

Nemůžu si to srovnat, proč jsou ti lidé takoví - proč jedni berou takové sumy peněz a druzí živoří? Nejsem spokojená s touto politikou, ráda vzpomínám na pana prezidenta Masaryka, toho jsme měli rádi. Ale všichni dnes nejsou špatní. Mám ráda lidi. Včera byla u mě paní starostka, je moc hodná.

Kdybyste chytila zlatou rybku a mohla si přát pro naši farnost tři přání, která by to byla?

1. Aby se lidé tady měli rádi jako doposud.
2. Aby kostel nešel do prázdnoty.
3. Aby se panu faráři dobře vedlo.

(Petra Nejedlá)

Chceš se stát ministrantem?

Při pohledu na ministranty možná mnohé z vás napadlo, že by se také rádi stali jedním z nich. Málokdo ale ví, že stát se ministrantem neznámá jen obléct si liturgický oděv a postavit se s ostatními k oltáři.

Slovo ministrant vzniklo z latinského slova ministrare, to znamená sloužit, sloužit Pánu Ježíši. Když čte ministrant čtení, půjčuje Pánu Ježíši svá ústa, aby On k nám mohl mluvit. Také když nese svíčky, konvičky, kalich nebo misku s hostiemi, půjčuje Pánu své ruce i sebe celého.

Proto je důležité připravit se k této službě. Rozhodne-li se kluk nebo holka pro tuto službu, měl by to nejdříve oznámit knězi. Ten pověří zkušeného ministranta, který ho bude připravovat. Přípravu tvoří praktická a teoretická část. V praktické se učí například rozkládat kalich, chodit s konvičkami a další služby při mši svaté. V teoretické se učí pojmenovat liturgické předměty, oblečení a poznávat význam liturgických barev. Tato příprava trvá přibližně 2 měsíce podle schopností jedince. Během této přípravy už může chodit s ostatními k oltáři, nenosí ale ještě liturgické oblečení a nevykonalá žádnou službu. Příprava je zakončena zkouškou, když obstojí, může

složit ministrantský slib. Při ministrantském slibu je poprvé oblečen do liturgického oděvu a stává se řádným ministrantem.

(Vladimír Kružík)

Když jsem začala chodit do scholy

Když jsem začala chodit do scholy, bylo mi asi 10 let. K ostatním jsem vzhlížela s obdivem a vždy jsem chtěla umět zpívat tak dobře jako oni. Tehdejší schola měla okolo 15 členů. Jak roky postupně ubíhaly, začalo se složení scholy postupně měnit. Kluci se ženili, holky vdávaly, jiným nastala v životě nová priorita, a tak ze scholy postupně odcházeli.

Dnes je nás pouze osm včetně Lukáše, který nás vede. Jsme rádi i za tento malý počet, ale uznejte, že je nás opravdu málo.

Náplní našeho společně tráveného času není jen zkoušení písniček na mši sv., ale jezdíme společně na různé výlety, na kterých prožíváme spoustu nezapomenutelných okamžiků.

Těmito slovy bych chtěla vyzvat vás, kteří rádi zpíváte a chtěli byste poznat nové přátele, přijďte mezi nás! Zkoušky jsou každý pátek po mši svaté na faře.

(Jana Vitásková)

Výlet dětí z náboženství na výstavu betlémů

Naše katechetka Petra a Lukáš, který ve Svinově vykonává civilní službu, se rozhodli uspořádat pro nás výlet. Jeli jsme se podívat do Hradce nad Moravicí na výstavu belémů.

Všichni jsme se sešli jednu lednovou neděli ráno v hale svinovského nádraží. Katechetka Petra nás rozdělila do dvou skupin : na žluťásky a červenáčky. Každý si na bundu připevnil cedulku se svým jménem a barvou družstva.

Jízda vlakem se nám líbila, protože jsme už měli připravený program. Začali jsme křížovkou. Obě družstva ji úspěšně vyřešila a každé obdrželo bod. Při hrách nám cesta rychle uběhla. V Hradci jsme se nejdříve vydali do kostela, kde jsme se zúčastnili mše svaté. Poté jsme vystoupili až k vrcholu kopce a prošli jsme branou zámku. Zde jsme si prohlédli výstavu desítek nejruznějších betlémů z celé naší republiky, které byly instalovány v zámku. Drželi jsme se za ruce, abychom se v davu neztratili. Děti z každého družstva si vybraly betlém, který se jim nejvíce líbil. U něho si měly připomenout, co se v městě Betlémě před dvěma tisíci lety přihodilo.

Když jsme vyšli z místnosti expozice, rozložili jsme si na zem pláštěnky a pořádně jsme posvačili. S plnými žaludky jsme se pustili do další soutěže. Naším úkolem bylo najít osmnáct lístečků ukrytých v okolí a splnit úkoly na nich napsané. Potom nastal čas na poslední soutěž, která měla rozhodnout o vítězství, protože stav obou družstev byl nerozhodný. Seřadili jsme se do dvou zástupů a plnili jsme úkoly zaměřené na rychlost a obratnost. Tuto hru vyhrálo družstvo žluťásků a tím se stalo vítězem celého výletu. Jako výhru obdrželi všichni - vítězové i poražení - kalendáře.

Pomaloučku jsme se vydali na cestu zpátky. Byli jsme po prohlídce výstavy i celodenním soutěžení dost unavení. Ve vlaku jsme ještě chvíli hráli hry. Na nádraží jsme se rozloučili a rodiče si rozebrali děti.

Výlet se líbil nejen dětem z náboženství, ale i ministrantům, kteří se rozhodli jet s námi.

(Jana a Helena, 8. tř.)

Stalo se u nás

My lidé rádi nadáváme. Obzvláště u nás a dnes. „Vždyť je na co,“ namítnete. Také se říká, že všechno je v lidech, kteří někdy správně a jindy špatně využijí dané možnosti. Stát se může proto ledacos, třeba i hezkého

Nedávno se náš přítel, který u nás pobýval před svým nástupem do nemocnice, rozhodl, že konečně vyhodí svou starší již neopravitelnou bundu. Vyhodili jsme ji tedy do popelnice, kterou za pár minut s velkým rachotem vyklopili zaměstnanci OZO do odpadního vozu. Byl totiž pátek.

V tu chvíli přítel zjistil, že nemá peněženku a že zřejmě zůstala v bundě. Ta byla sice před vyhozením několikrát prohlédnuta, ale kapsy byly již proděravělé a prostory pod podšívkou jsou někdy složité a nepřehledné. V peněžence byly nějaké doklady a pár set korun. Pro někoho možná málo, pro jiného hodně. Rychle jsme se vypravili za odvezenou peněženkou. Pány popeláře jsme zastihli vedle restaurace “ U slunce “. Na naši prosbu, zda by se mohla bunda ještě vydolovat, reagoval závozník s pochybností, ale řidič s úsměvem podotkl, že se o to pokusí při vyklopení odpadu na skládce. Dostal telefonické spojení a odjel.

Celá záležitost by se teď měla asi uzavřít, ale stal se div divoucí. Krátce před druhou hodinou odpoledne zadrnčel zvonek. Pan Baďura z OZO nám volal, ať si přijedeme pro nalezenou peněženku. Byla opravdu v bundě.

A pan Baďura je pašák.

(Žídkovi)

Farní hřiště

Mnozí z nás jistě se zájmem sledovali, jak radikálně se měnila farní zahrada během minulého měsíce. Hluboká orba srovnala půdu a na místě nepříliš využívané farní zahrady se díky obětavé pomoci našich farníků vytvořila zoraná plocha, která by se již brzy měla měnit v krásné farní hřiště a vedle něj táborákové posezení pro všechny farníky.

Všichni rodiče, kteří vodí své děti do kostela, se určitě zaradovali. Vždyť co více si můžeme přát, než aby se naše děti mezi sebou co nejvíce scházely. Dětství je důležité období, kdy se utváří charakter a pohled na svět, uzavírají se přátelství a blízké vztahy na celý život.

Jak rádi bychom byli, kdyby kamarádi našich dětí pocházeli jen z křesťanských rodin. To samozřejmě zařídit nejde. Můžeme ale pomoci tomu, aby se s věřícími dětmi mohly co nejvíce stýkat - třeba zrovna na tomto farním hřišti. Vím, že tato aktivita není příliš obvyklá a že na ni možná nemáme všichni stejný názor, ale já jako maminka dvou kluků jsem za ni velmi vděčná.

A proto bych chtěla poděkovat otci Janovi, že byl této myšlence příznivě nakloněn a vše dovolil, dále rodině Macháčů, p.Korpasovi, civiláku Lukášovi, manželovi a hlavně panu Malíkovi, který svým traktorem konal tu nejtěžší práci, která by se bez stroje nedala udělat. A všem, kteří zde odvedli kus práce bez nároku na odměnu.

A vás ostatní bych ráda poprosila, pokud můžete být nějak nápomocní, přihlaste se prosím na faře, protože toto prostranství, jak jste se již dozvěděli, se chystá i k dalšímu využití nejen pro děti, ale i pro nás dospělé. Uvažuje se zde o zbudování posezení, kde se budou moci odehrávat každoroční smažení vaječiny i jiné akce, na kterých se budeme moci lépe poznat, abychom mohli být opravdovou farní rodinou, kde jeden druhého zná a záleží mu na něm. Abychom netvořily jen anonymní dav lidí, ale opravdu fungující farní společenství.

(P.B.)

Internetové stránky

Víte o tom, že máme vlastní internetové stránky? Svět techniky dorazil až k nám. Na těchto stránkách si můžete přečíst něco o historii i současnosti naší farnosti. Vytvořil je a pravidelně je obnovuje Vladimír Kružík, kterému tímto za ně děkujeme. Za dobu jejich existence, už do nich nahlédlo asi kolem 1000 uživatelů internetu, což dokazuje, že zcela určitě nejsou zbytečné.

Naše internetová adresa je:

(Lukáš)

<http://svinovska.farnost.cz/>

Na internetových stránkách farnosti najdete:

- ❖ pořad bohoslužeb
- ❖ historii farnosti
- ❖ liturgický kalendář
- ❖ informace o obou scholách, vyučování náboženství a mnoho dalšího.

SVATÝ TÝDEN A NAŠE SPÁSA

Velikonoční pouť, kterou jsme zahájili na popeleční středu, dosahuje svého vrcholného bodu v týdnu, který se právem nazývá Svatý týden. V nejbližších dnech máme totiž prožívat znovu nejsvětější události z dějin našeho vykoupení: muka, smrt a zmrtvýchvstání Krista.

V těch dnech stojí před námi kříž jako výmluvný symbol lásky Boha k lidem. Současně zaznívá v liturgii volání umírajícího Vykupitele: *Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?* (Mt 27, 46) Ten výkřik utrpení se stává velmi často naším voláním v různých bolestných životních situacích, které nás mohou hluboko zarmoutit, budit nepokoj a pocity ohrožení. Ve chvílích osamocení a ohrožení, které nejsou v životě člověka ojedinělé, z věřících srdcí někdy vyvěre volání: Bůh mě opustil!

Avšak muka Kristova a jeho povznesení ke slávě kříže nám dávají jiný klíč k rozřešení takových svědectví. Na Golgotě Otec neopouští jednorozeného Syna v ústředním momentě jeho oběti, ale naopak - splňuje konečný smysl vykoupení celého lidstva. V jeho

muce, smrti a zmrtvýchvstání nám zůstává zjeveno, že v lidském životě nemá poslední slovo smrt, ale vítězství Boha nad smrtí. Boží láska, v plnosti objevena ve velikonočním tajemství, vítězí nad smrtí i nad její příčinou - nad hříchem. (por. Ř 5, 12)

V těchto dnech Svatého týdne vcházíme do samotného srdce Božího úmyslu vykoupení. Církev touží připomenout všem, že Kristus umřel za každého člověka, poněvadž dar vykoupení je pro všechny. Církev ukazuje tvář Boha ukřižovaného, který nebudí strach, ale proměňuje láskou a milosrdenstvím. Nemůžeme zůstat lhostejní vůči Kristově oběti! V srdci člověka, který uvažuje nad mukami Pána, se samovolně budí pocit hluboké vděčnosti. Provázejíce ho duchovně cestou Kalvárie, je možno dosáhnout světla a radosti, v němž se proměňuje jeho zmrtvýchvstání.

To všechno prožijeme s Boží pomocí ještě jednou ve velikonočním Tridiu. Výmluvnými obřady Svatého týdne nám liturgie ukáže, že mezi utrpením a zmrtvýchvstáním existuje nerozdělitelná souvislost. Smrt Kristova ob-

sahuje v sobě již začátek zmrtvýchvstání. S touto vírou a nadějí i v naše zmrtvýchvstání prožijeme tajemství veliké noci.

(Napsal: Dariusz Gwarecki, přeložila :p. Schmidtova)

Informace

1. Telepace zvou na:
 - Dny velikonočních řemesel, které proběhnou 7. - 8. dubna od 14:00 - 18:00 hodin. (Netradiční výstava pro děti i rodiče.)
 - Divadelní představení herce M. G. Částka. „ Muž, který sázel stromy.“ 18. dubna v 17:00 hodin. (Příběh o člověku, který sázel naději a sklízel štěstí.)
 - Divadelní hra „Dobrodružství s marťánkem“ 29. dubna v 16:00 hodin. (Představení plné her, soutěží a písniček při, kterém zažijete mnoho legrace s marťánkem.)
2. Večer mladých na biskupství- začátek v 18:00 hodin mší svatou po té přednáška na téma „Sex, Aids, Vztahy aneb vše co víme o sexu a bojíme si to přiznat. Přednáší RNDr. Tomáš Řehák
3. Na zelený čtvrtek bude sbírka na seminář.
4. Farní knihovna - otevřená každou středu a neděli po mši svaté. (Nebojte se a přicházejte pro knihy, která vás obohatí a potěší.)
5. Ministrantské schůzky jsou vždy co 14. dní v sobotu v 9:00 hodin. (7.,21.dubna , 5.,19. května)
6. Malá schola nacvičuje písničky a hraje si ty nejrůznější hry vždy v pátek od 16:15 - 17:15 hodin . (Prosíme všechny rodiče, aby se nebáli své děti pouštět na tuto aktivitu, neboť tyto děti jsou nadějí pro další generaci.)
7. Velká schola má zkoušky téměř každý pátek od 18:30 - 20:00 hodin. (Prosíme všechny zpívající lidičky, kteří rádi zpívají a chtěli by s námi tvořit společenství a zároveň rozšířit naše řady - „ nebojte se a přijďte. “)
8. Mimořádná svátost smíření proběhne 6. dubna od 15:00 - 17:25 hodin.
9. Doučování francouzštiny pod vedením p. bohoslovce Dariusza Gwareckiego vždy každou středu v 18:30 na faře. (Zveme srdečně všechny kdo mají zájem se doučovat, ale i učit jako začátečníci. Vše je zdarma.)

Svinovníček hledá:

Farníky, farnice, děti a mládež, kteří jsou ochotni přispět do naší farnosti.....

- prací kostelníka
- úklidem kostela
- účastí dětí v malé schole
- všemi zpívajícími hlasy do velké scholy
- ministrantskou službou

Čím můžete do časopisu přispět?

- sdělením zážitků z farních akcí
- vlastní tvorbou (básně, písně, vtipy, hádanky, ...)
- sdělením vlastních myšlenek, duchovních zážitků apd.
- jakýmkoliv povzbuzením pro druhé

Stránka pro rodinu

Křížovka: Starozákonní postava.....

kopec
pomůcka při ukřižování
listnatý strom
velký sál
keř
potupa
doprovod blesku

Hádanka: pro malé i velké

*Třebaže ji lidi
velmi dobře vidí,
když ji vidí, musí říct,
že nevidí vlastně nic.*

*Člověku jsem dobrý druh,
stvořil jsem mu džbán i pluh,
les mě živí, voda hubí,
jen dej pozor na mé zuby.*

(ohěň)

(tma)

Něco pro zasmání:

Na popeleční středu se ptá Evička maminky:
„Maminko je to pravda, že se člověk po smrti změní v prach?“
„Ano, víš, že i pan farář to dneska povídal.“
„Maminko, u mě pod postelí už

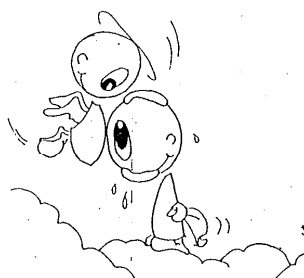
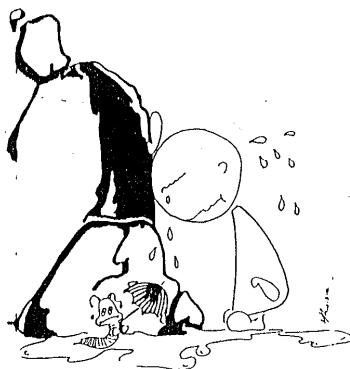
umřelo tolik lidí.

Kaplan čte v sakristii Nový zákon a pan farář ho volá na oběd.
„Počkejte, teď nemůžu. Chtějí ho ukřižovat a já jsem a strašně zvědavý, jak to dopadne.“

Úkol pro celou rodinu:

Popovídejte si s dětmi o tomto blahoslavenství.
Kdo jsou ti blahoslavení plačící?

Blahoslavení *plačící*

... neboť
oni budou
potěšeni

Z historie svinovské farnosti

Na valné hromadě byl 24.5.1925 zvolen za předsedu p. poslanec Rýpar. Když se tento dostal do čela kostelní jednoty, rozhodnul se jíti nehorázně kupředu.

O pozemek se jednalo již delší dobu s bývalým hrabětem Wilczkem a obcí. Obec chtěla sama přidělití pozemek kostelní jednotě. Konečně si majitel (statkář Wilczek) při záboru pozemkové reformy vymínil 0,5 ha na-proti škole na kostel. Pozemek byl tedy získán, několikrát měřen a po dlouhém jednání kostelní jednotě připsán v roce 1931.

Sháněly se prostředky. Bylo založeno konto u poštovní spořitelny v Praze a natisknuty pozemkové letáky. Skládal je P. Alois Strtil, kooperátor z Poruby. Do proudu se záležitost dostala, když p. arcibiskup Dr. Přečan na písemné naléhání farního úřadu v Porubě věnoval obnos 100 tis. Kč s podmínkou, že se do tří let musí začít stavěti, jinak se peníze musí vrátiti na stavbu jiných kostelů.

Na valné hromadě 26.12.1926 se rozhodlo stavěti dle návrhu architekta Brzotického z ministerstva veřejných prací. Počítalo se z nákladem 350 tis. Kč. Předseda navrhuje a lidé přijímají, že každá rodina se zaváže v pěti letech splatiti 500 Kč. Tím byl dán základ finanční. Zatím architekt ing. Brzotický kreslí plány. Trvalo velmi dlouho než jsme je dostali. Náklad na kostel činí 600 000. Kč.

Konečně byly komisí 27.10.1927 úředně schváleny plány a stavba povolena jak církevně tak i státně.

O stavbu se zajímali : Klimánek, Divišek ze Svinova, Kolář a Rubý z Mor. Ostravy, arch. Kaulich a Vysloužil z Opavy. 6. ledna byla stavba zadána staviteli Klimánkovi za 600 tis. Kč Slíbil dáti brisolitovou omítku, kterou nedal. 9. ledna 1928 Klimánek vyměřoval místo, aby bylo v rovině hlavní silnice.

30. ledna však p. Klimánek přijíždí ze smutnou zprávou, že jsou v rozpočtu chyby. Stavba bude státi 630 000. Kč. 1. února se začaly kopati základy. A poté , když již byly zdi asi 2 m vysoko od země vybudovány, konalo se 6. května 1928 svěcení základního kamene.

(převzato z farní kroniky)

Velikonoční přání a pořad bohoslužeb

Milí farníci,

přijměte pozvání k účasti na slavnostních bohoslužbách provázejících a vyjadřujících základní rozměr velikonočních svátků.

Je samozřejmé, že se k názvům dnů také váží více či méně známé a po staletí nám od našich rodičů a prarodičů předávané lidové zvyky či prvky lidové zbožnosti.

Základní záměr velikonočního slavení spočívá v tom, že člověk může prožít a zakusit jistotu plného a krásného života a to nejen jako osudového přírodního koloběhu, kdy po zimě přichází jaro, ale že láska a vztah jsou silnější než nenávist a smrt, v tom je přece jádro křesťanského slavení. Řečeno už plně křesťanskými termíny: Ježíš sice zemřel na kříži a chvíli se zdálo, že poslední slovo má lidská zloba a smrt, ale vzkříšením Ježíše Krista se ukázalo, že Boží moc a láska je tou skutečností, která nakonec rozhoduje.

V tomto duchu vám všem přeji požehnané Velikonoce a všechny vás na oslavu těchto svátků do našeho kostela srdečně zvů!

(o. Jan)

den	datum	1.mše	2.mše	poznámky
Květná neděle	12.4.	8:10	10:10	svěcení ratolestí
Po	13.4.	17:30		16:00-17:25 sv.smíření
Út	14.4.	7:00		
St	15.4.	17:30		16:00- 17:25 sv. smíření
Zelený čtvrtek	16.4.	18:30		do 21:00 adorace
Velký pátek	17.4.	18:30		den přísného postu
Bílá sobota	18.4.	20:00 Vigilie		8:30-19:30 osobní adorace
Neděle Vzkříšení páně	19.4	7:00	10:10	slavná mše – vzkříšení Ježíše Krista
Pondělí velikonoční	20.4.	7:10		

Milí farníci,

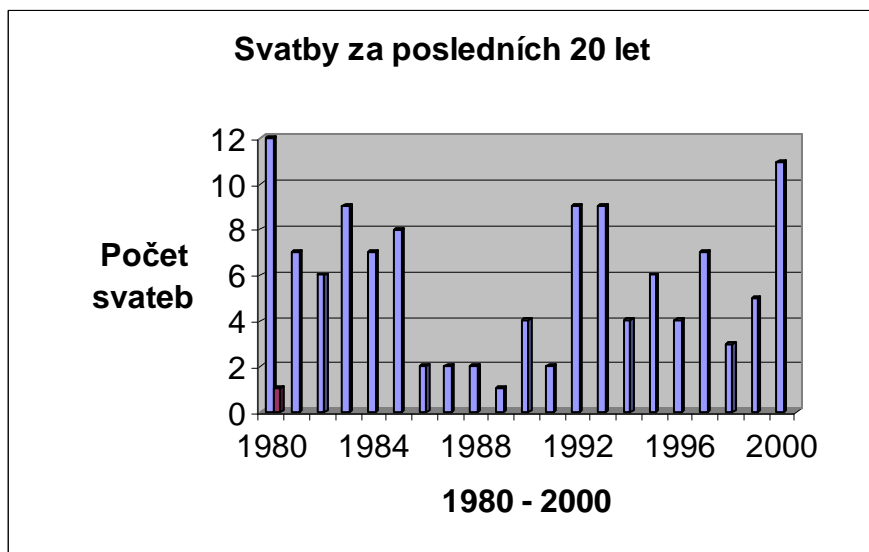
v našich úvahách nad statistickými čísly pokračujeme další důležitou svátostí, kterou je svátost manželství.

Na rozdíl od udělování svátosti křtu, kdy je nutnou podmínkou pro křest dítěte vyznání křesťanské víry rodičů a jejich slib vychovávat křesťansky své dítě, přijetí svátosti manželství obsahuje skutečnosti, které jsou dány řádem stvoření. Snoubenci, kteří se rozhodují vstoupit spolu do manželství ve smyslu tohoto řádu, tzn. zavázat se neodvolatelným manželským souhlasem k celoživotní lásce a manželské věrnosti, jsou v tomto rozhodnutí ve své nejhlubší podstatě poslušni Božímu záměru a plánu. I když nejsou jako křesťané o své víře hlouběji poučeni. Už tento zásadní a pravdivý postoj lásky je otevírá pro působení Boží milosti.

Význam svátosti křtu a příprava na její přijetí je z tohoto pohledu důležitější a náročnější než v případě svátosti manželství. V praxi je ale mnohdy situace jiná. Právě před svatbou má mladý člověk mnohem více volného času a může se věnovat prohloubení své víry více než v okamžicích, kdy se po narození dítěte vše naprosto samozřejmě už točí jen kolem narozeného človíčka. V tuto chvíli rodiče jistě prožívají veliké Boží obdarování, avšak na nějaké dohánění základních znalostí či návyků z oblasti křesťanské víry nezbyývá mnoho času.

Současná praxe bezprostřední přípravy na přijetí svátosti manželství spočívá ve třech rovinách: :

- administrativní záležitosti = připravit všechny potřebné doklady
- duchovní příprava = většinou se realizuje pastoračními setkáními s knězem
- manželská příprava = ta probíhá pod vedením manželských dvojic pro děkanát Ostrava na faře v Mariánských Horách každou 1. a 3. středu v měsíci

Na tuto přípravu „navazují“ různé programy připravované zvláště pastoračními centry naší diecéze zaměřené na mládež, na manželské páry a rodiče, s cílem ukázat základní parametry pro kvalitní život v manželství a rodině. I tato rovina „přípravy“ je velice důležitá. Žít v manželství se člověk učí celý život.

Grafické znázornění počtu svateb bez dalších upřesňujících údajů má jen velice povšechnou vypovídající hodnotu. Z grafu není zřejmé, zda se jedná o manžel-

ství, které uzavírají „svinovští“ snoubenci a ani to, zda po svatbě zůstanou ve Svinově trvale bydlet, není jasné, zda se jedná o svatbu jako takovou, či o pozdější církevní zplnění již dříve uzavřeného civilního manželství (v roce 2000 byla takto sanována čtyři manželství). U některých kostelů hraje důležitou roli jejich atraktivnost, někdy zase možnost uspořádat v blízkosti svatební hostinu.

Je jisté, že problematika manželství a pastorační péče o manžele přesahuje hranice naší farnosti. Rozvody, odmítání jakékoliv formy veřejně uznávaného institucionálního pouta (ať už občansko-právního či náboženského), volné soužití, manželství na zkoušku atd...., to všechno jsou reálné situace dnešního života s nimiž se setkáváme a které na nás křesťany kladou otázky, na něž musíme z pozice své víry dát lidem věrohodnou odpověď.

Papež Jan Pavel II. říká : „Budoucnost lidstva závisí na rodině !“